

Јохан Волфганг Гете

ВИЛИНСКИ КРАЉ

Ко јаше по ноћи и ветру кроз до?
Отац са својим сином је то;
држи дечака у наручју свом,
стеже га чврсто и греје га он.

— Што лице, мој сине, престрашен скри?
— Оче, зар тамо не видиш ти
вилинског краља? Гле круне, гле skut!
— Мој сине, то магла се вије уз пут!

„Прелепи дечко, хајд’ за мном сад!
У мом је дому све злато и склад;
да лепих игара се играмо ту
по цвећу што се шарени по тлу.“

— Мој оче, мој оче, зар не чујеш ти:
шапће и мами ме вилењак зли!
— О смири се, дете; кроз честар сув
то шуми и хуји поноћни ћув.

„Ходи, о ходи, дечаче мој!
Да мојих кћери зачујеш пој,
да оне те дворе по васцели дан
и љушкају песмом и игром у сан.“

— Гле оче, гле њишу се тамо кроз луг
вилинског краља кћери у круг!
— Не, сине, то врба старих је ред
трепти по њима сјај месечев блед.

„Ја хоћу да љубав и срећу ти дам;
повешћу те силом, не желиш ли сам.“
— Хвата ме, оче! Зло ми је, зло! —
Отац се згрози кад зачу то.

Потера отац коња у кас;
синов све слабији био је глас.
Кад стигоше дому у освит сив,
дечак већ није био жив.

Препевао Бранимир Живојиновић

Извор: *Знаменити светски лиричари XIX и XX века*,
Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2000.